

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
2. říjen Léta Páně 2022

S V A T O V Á C L A V S K Á V I N I C E 10

ŘÍJEN

Z M Ě N A

je život, občas však přichází nepozorovaně. Vezměte si třeba náš farní časopis: je tomu už přibližně dvacet let, kdy výtvarník Václav Sokol vytvořil motiv pro jeho titulní stranu. Ani další grafické prvky se od té doby téměř nezměnily, a tak to vypadá, jako byste každý měsíc otevírali ten samý časopis. Také zářílová Vinice vám dost pravděpodobně přišla stejná jako všechny předchozí. Jen opravdu pečlivý čtenář nebo čtenářka, kteří náš farní časopis čtou doslova do posledního písmenka, si mohli všimnout drobné změny v tiráži. Mís-
to Slávka Heřmana

totiž sazbu převzal Marcel Kukuczka, o korekturu se místo Jany Šachlové stará Alena LišKay Králíková. Také mezi autory se začínají objevovat nová jména. Je to moc dobře, protože Slávek i Jana už do naší farnosti několik let nedocházejí, a přesto nám po celou tu dobu pomáhali udržovat časopis při životě. Nyní

tedy jakožto vršovíční farníci přebíráme do svých rukou práci na Vinici a těšíme se, že se naše skupinka postupně přemění ve funkční redakční radu. Budeme nicméně rádi, když se na obsahu Vinice budete podílet s námi. *MiM*

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Pastorační rada

V úterý 20. září se sešli členové pastorační rady, aby řešili provozní záležitosti farnosti.

Hlavním tématem byly farní akce, které souvisí s kostelem sv. Václava. Jedná se o oslavu výročí posvěcení tohoto kostela a oslavu svátku sv. Václava. První akce proběhla v neděli 18. září. Diskutovalo se o tom, co se osvědčilo a co je potřeba do budoucna změnit.

Výročí posvěcení kostela je svátkem celé farnosti: již potřetí jsme jej letos slavili také jako Den farníků. Nejprve bylo potřeba uklidit kostel i prostor za ním, tak byl na sobotu 17. září naplánován velký úklid. Díky tomu, že přišli i mladší farníci, mohly být udělány i výškové práce v kostele sv. Václava. Děkujeme všem, kteří se úklidu zúčastnili.

Den farníků začal mší svatou, kterou sloužil biskup Zdenek Wasserbauer. Po ní následoval oběd v prostoru za kostelem sv. Václava a poté společný program. Děti si užily představení loutkového divadla a disciplín, které pro ně

připravila farní mládež. Dospělí měli možnost zúčastnit se besedy s panem biskupem.

Shodli jsme se, že pro organizaci Dne farníků jsou výhodné tabulky, které byly od začátku září vzadu v kostele sv. Václava. Zde mohli ochotní farníci zapisovat jídlo, které přinesou, a s jakou prací pomohou. Děkujeme všem, kdo se jakkoli zapojili.

V předvečer svátku sv. Václava proběhla oslava posvěcení kostela sv. Mikuláše, odkud vyšel průvod s koňmi směrem ke kostelu sv. Václava, kde proběhl doprovodný program. Akce byla určena také pro veřejnost. Na setkání pastorační rady jsme domlouvali, co je ještě potřeba zařídit a kdo se o to postará.

Dále bylo rozhodnuto, že do místnosti č. 2 na faře se pořídí nový koberec a dojde k vyklizení prostoru u výtahu v kostele sv. Václava.

Příští setkání pastorační rady se uskuteční v úterý 18. října. *LH*

P R O S T O R *pro sdílení myšlenek a nápadů*

V ulicích starého Spořilova

Před sto lety vznikla tzv. Velká Praha, do jejíhož obvodu XIII kromě Vrsovic spadal i katastr Záběhlic, v němž brzy nato vznikl i dnešní starý Spořilov.

Není to však kvůli čtvrtstoletí společné historie našich městských čtvrtí, proč o tomto území píšu. Důvodem není ani můj zvláštní vztah k této části Prahy,

kde jsem přijal z rukou františkána Řehoře Marečka svátost křtu a o mnoho let později od své ženy Jitky svátost manželství. Chci se s vámi podělit o zážitek z jednoho rána, kdy jsem tudy snad už po tisíci kráčel cestou do práce. Vzpomněl jsem si přitom na video o architektuře této čtvrti, které jsem kdysi viděl.

Vaši pozornosti doporučuji půdorys starého Spořilova. Pokud máte rádi hádanky, přestaňte číst, otevřete mapu a zkuste hádat, co je v něm ukryto. Nevíte? Mám pro vás nápovědu: zkuste mapu otočit o necelých 180°, aby její horní okraj směřoval přibližně k jihovýchodu...

Prošel jsem tehdy na Roztylské náměstí a rázem se ocitl u paty Kristova kříže. Jak jsem se vydal náměstím vzhůru, stoupal jsem po svislém trámu kříže. Po schodech jsem vyšel ke kostelu sv. Anežky, který představuje Kristovu hlavu, obklopenou trnovou korunou keřů. Odbočil jsem doprava a Roztylskými sady jsem po příčném břevnu kříže došel k ulici Boční. Ty jsou na Spořilově dvě a od náměstí směřují šikmo vzhůru jako Kristovy rozepjaté paže. Obyčejná cesta do práce se změnila v modlitbu.

Když jsem z Kristovy dlaně odbočil do areálu, kde pracuji, zalitoval jsem, že něco takového u nás ve Vršovcích nemáme. Jenže vzápětí jsem si uvědomil, že Kristus přece nezůstal přibitý na kříži. Vstal z mrtvých a je mezi námi. Každá ulice je jeho rukou, každý dům je v jeho dlani. A tak nejen na starém Spořilově, ale i kdekoli jinde může být naše cesta do práce nebo do školy modlitbou.

MiM

O lásce a radosti ze života

Tak se jmenuje nevelká knížka Adalberta Ludwiga Ballinga, narozeného v roce 1933, známého německého teologa, kněze, řeholníka a misionáře. Je autorem mnoha knih, napsal řadu biografii z německé duchovní oblasti, meditace k Bibli, cestopisy, sbírky aforismů, přísloví. Celé jeho dílo čítá 3,5 milionů položek. Knižka *O lásce a radosti ze života* má podtitul *Chvilky uvažování – příklady a obrazy z každodenního života a literatury*. V úvodním slovu autor píše:

„Řecký autor komedií Menandros (asi 342 – 291 př. Kr.) byl tohoto názoru: „Žije pouze ten, kdo se raduje ze života!“

S malou obměnou bychom mohli říci: Žije pouze ten, kdo miluje a raduje se ze života, kdo svou vděčnost vyjadřuje radostí – radostí ze života. Dobře vím, že s tímto citátem nechtějí a nemohou mnozí současníci souhlasit. Říkají, že prožívají příliš mnoho špatného a zlého. Pro ně by byla Menandrova obměněná slova lži, nebo aspoň velmi jednostranným pohledem na současný svět. Přece však to opět riskuji: Žije pouze ten, kdo miluje a raduje se ze života. To přece neznamená, že máme zavírat oči před zlem. Právě naopak! Ten, kdo se ze života raduje, bude čas od času také přemýšlet a v myšlenkách děkovat. Děkovat za dobrodiní života. K tomu je tu a tam zapotřebí pomoci, podnětů k zamyšlení a díkům. Tím mohou být příklady ze života jiných lidí, rozhovory nebo knihy. Ale to vlastní, to podstatné, to si musí každý sám, a často velmi namáhavě, vymodlit a vymeditovat. Dopřejte si čas. Mnoho času. Modlit se můžeme jen tehdy, když najdeme sami

sebe ve ztišení, a naslouchání, v otevřenosti vůči Bohu..."

Pro potěšení a k zamyšlení jsem vybrala pár textů, ať vás povzbudí jako povzbudily mne, když jsem tu útlou knížku (vydanou Karmelitánským nakladatelstvím v roce 1996) mezi svými knihami zase objevila.

Stopy Boží moudrosti a lásky

Japonci říkají, že každé zrnko rýže obsahuje vesmír, proto s ním musíme zacházet s velkou úctou.

Brazilský biskup Dom Helder Camara vyslovil jednou při pohledu na akvárium, v němž spokojeně plavaly ryby sem a tam, bezděčnou myšlenku, že my lidé jsme stejně ponořeni v Bohu jako ryby ve vodě. Ponoření a obklopení Boží moudrostí a láskou, která je všem stejně „přístupná“. Díváme-li se tímto způsobem, nenajdeme na světě nic, co by nám nemohlo nepřipomínat Boha. Každý list a každé stéblo trávy, každá květina a každý květ je kousek jeho moudrosti a lásky.

Žádná sněhová vločka není stejná s jinou. Každá je svým způsobem kouzelná a krásná. Krása znásobená miliardami, aniž se kdy napodobuje, když „andělci roztrhnou peřinu“, vidíme jasně Boží fantazii a bohatství. Když kvetou květy nebo raší obilná zrna, roste s nimi Boží tvůrčí síla.

Země překypuje Božími stopami.

Kdo má oči k vidění, hleď; kdo má uši k slyšení, poslouvej!

Opájej se tichostí pouště, rozlehlostí prerie, výmluvností mlčících lesů – drobným zrnkem rýže nebo zlatou rybkou, či velkolepým hvězdným nebem vesmíru.

Blahoslavení, které nese láska a úcta

Osmero blahoslavenství Písma je – aspoň mezi křesťany – daleko široko známo. Biskup Hans Hemmerle (Cáchy) napsal osmero nových formulací, a tím i osmero nových obsahů, které stojí za přemýšlení právě tak, jako blahoslavenství Písma:

Blahoslavení, kteří milují zájem druhého: sjednají mír a jednotu.

Blahoslavení, kteří jsou ochotni udělat první krok: objeví, že druhý člověk je otevřenější, než uměl dát najevo.

Blahoslavení, kteří neříkají: Teď je konec! – protože naleznou nový začátek.

Blahoslavení, kteří napřed naslouchají a potom mluví: bude jim nasloucháno.

Blahoslavení, kteří v každém diskusním příspěvku zachytí zrníčko pravdy: budou moci sjednocovat a zprostředkovávat.

Blahoslavení, kteří nevyužívají své pozice: budou vážení.

Blahoslavení, kteří nejsou uraženi a vždycky odpouštějí: budou utvářet společenské klima.

Blahoslavení, kteří dovedou být poraženi a ztrácet: pak může zvítězit Pán.

Bylo by možno v takové litanii blahoslavenství pokračovat. Snad bychom to měli – každý svým způsobem – udělat. V každém případě bychom si v této souvislosti měli připomenout citát Kyrilla Spieckera: „Kdo začne u druhého počítat (připočítávat, odpočítávat, započítávat), ten přestává milovat!“

Úsměv nic nestojí

Je třeba několik úvodních slov, abychom porozuměli následujícímu textu, který napsal Američan Willie J. Darden, a to

krátce před svou popravou v březnu 1988. Darden strávil čtrnáct let v cele smrti a stále trval na své nevině. Mnohé osobnosti veřejného života, mezi nimi papež Jan Pavel II., se zasazovali o omilostnění tohoto černého občana USA. Marně. Darden byl v roce 1974 odsouzen za vraždu bílého obchodníka. Jeho poprava byla šestkrát odložena. Nakonec však nedosáhly všechny žádosti o milost touženého výsledku, dokonce ani u nejvyššího soudního dvora USA.

Krátce před svou popravou zaslal Darden následující text Amnesty International v naději, že tento text tak nalezne cestu k ostatním lidem, v naději, že tímto způsobem bude moci i po své smrti rozdávat úsměv a posílat jej dál.

„Úsměv nic nestojí, obohacuje však a obšťastňuje ty, jimž jej daruješ, a ty sám ani nezchudneš, ani nebudeš méně šťastný. Tvůj úsměv trvá sice jen okamžik, ale vzpomínka na něj trvá věčně. Nikdo není tak bohatý, aby se obešel bez úsměvu ostatních, nikdo není tak chudý, aby nemohl darovat úsměv. Úsměv daruje znavenému pokoj a nasmělému dodá odvahy. Úsměv nemůžeš nikde koupit nebo ukrást – ani vypůjčit. Zazáří jen v okamžiku, kdy jej daruješ nebo přijímáš. Jsi-li na cestě k lidem, kteří se úsměvu odnaučili, buď velkorysý a věnuj jim svůj nejkrásnější úsměv!“

S radostí a láskou
Jana Gottwaldová

O H L É D N U T Í *za uplynulými událostmi*

Farní dovolená

Dolomity, San Martino in Casies, pastorační dům Velehrad, 6. – 13. srpna 2022.

Několik momentů z týdne plného dojmů.

Na cestě

V sobotu ráno na Strašnické před odjezdem velké vítání se známými. Až tu zjišťuji, že z vršovické farnosti nás v autobuse mnoho není. Cestou prší čím dál víc. V rakouských Alpách už pořádně lijí. Podle předpovědí nám má pršet celý týden, doufejme, že si nikdo nezapomněl pláštěnku doma. (Nebe nám ale přálo, nakonec přšlo

jen poslední den odpoledne.) V Rakousku jsou venkovské domy až na výjimky zmodernizované, na pastvinách vidím jen dvě nebo tři stádečka krav. V Itálii už neprší. Vrcholy hor krásně ověncené mraky... snažím se ty obrazy uložit do paměti, protože fotit z autobusu dobře nejde. S radostí zaznamenám, že hned od hranic mají italské vesnice i městečka mnohem starobylejší vzhled než ty rakouské.

Městečko Monguelfo s pěkným středověkým malovaným tabernáklem na náměstíčku u kostela a hradem kousek cesty nad městem. Z hlavní silnice odbočujeme do malebného údolíčka

Casies. Pastviny a statky s krásnými starými velkými kamennými chlévy a dřevěnými stodolami v patře nad nimi. Večer, někdy o sedmé, přijíždíme do San Martina před dům Velehrad, kde budeme bydlet. Přivezené zásoby vyložíme do spíže a jdeme se ubytovat. Z našeho pokoje máme krásný výhled na hory na západě. Seznamujeme se se dvěma manželskými páry, se kterými budeme sdílet pokoj. Po večeri se na terase se sklenkou vynikajícího vína z Puglie kocháme pohledem na hory. Slunce prozařuje občas mračny na západě.

Neděle

Campo Tures, Franciskusweg a vodopády na řece Riva. Budíček v 6:30. Mše v kapli, v suterénu Velehradu. Olga Polanská, Jana Jenišťová a další krásně zpívají. Salve regina. Po snídani jedeme do městečka Campo Tures. Projíždíme několik údolí, na kopcích nad nimi se tyčí mnoho hradů a tvrzí s vysokým donjonem. Mělo pršet, ale svítí slunce. Jdeme borovým lesem proti proudu včerejšími lijáky zkalené a rozbourané horské říčky Riva, stoupáme do svalu po Franciskusweg, meditační stezce věnované sv. Františkovi s mnoha zastaveními, moderními dřevěnými i bronzovými sochami a citáty z hymnů a modliteb sv. Františka. Všude spousta lidí. Italové mají dovolenou a je neděle. Cestou velmi zblízka obdivujeme postupně tři úžasné mohutné vodopády. Z rokle se až k nám zvedá oblak vodní tříště, který nás během chvilky promáčí. Vysoko nad kaňonem na skalním hřebeni mezi borovicemi nacházíme kapli sv. Františka a Kláry, v kryptě kopie malovaného kříže, který Františka oslovil

u sv. Damiána. Po skále teče pramínek vody. Posedím tam chvíli úplně sám. V městečku Brunico, s hradem nad řekou Rienza, kam jsem se chtěl podívat, bohužel nezastavíme, ale jedeme pár kilometrů za Brunico k bazénu, kam si někteří z nás jdou zaplavat. Dusno jako před bouřkou, mouchy jsou neodbytné. Na zpáteční cestě nás zastaví policejní auto. Po prohlídce řidičových dokumentů a dlouhém bezvýsledném vyjednávání musí řidič zaplatit 2000 eur pokutu za prošlou licenci, tolik peněz nemá, a tak Olze nezbývá, než aby chybějící částku zaplatila ze své finanční rezervy.

Pondělí

Různé trasy kolem jezera Lago di Braies. Já jsem ve skupině, která k jezeru přichází přes sedlo Forcella di Lavina bianca. 1000 výškových metrů nahoru a pak dolů. Po prudkém stoupání řídkým borovým lesem podél potoka přichází ještě prudší stoupání sutí až do sedla 2200 m n. m. Krásné výhledy zpět na údolí a hory v dálce. Nad námi po obou stranách stezky skalní útesy s vrcholy v mracích. Našedlé stěny s vodorovným vrstvením, ale navíc s vertikálními praménky tmavší šedé až černé barvy, jako by po stěnách stékala hodně naředěná tuš. Kolem stezky obdivujeme nebesky modré zvonečky, primule a jiné skalničky. Pozorujeme tmavohnědé okáče, modrásky i ořešníka z rodu krkavcovitých. V sedle se nám otevře výhled na hory kolem jezera, poobědváme a začneme sestupovat. 1000 metrů pod námi září tyrkysová skvrna jezera. Sestup k němu je náročný, s několika nebezpečnými místy. Po naší trase jdeme skoro sami, potkali jsme jen pět lidí.

Kolem jezera i na lodičkách je ovšem spousta lidí. Večer na Velehrad přijel páter Kristián, a tak bylo veselo. Večer si na terase povídáme s Pavlou Editou o jejím studiu v Jeruzalémě, o slavení židovských svátků i o chasidech.

Úterý

Naturpark Drei Zinnen, Lago Misurina, Lanovkou na Col de Varda. Původně jsme jeli k Tre cime, ale tam nás, pro nával aut, která tam směřovala, nepustili, a tak jedeme dál až k jezeru Misurina. Lanovkou se vyvezeme na Col de Varda, do výšky 2200 m n. m., a tam se Simona i já přesvědčíme, že zkracovat si v Dolomitech cestu sutí není dobrý nápad. Přestože nehrozí pád do propasti, protože svah je mírný a jde jen o 100 metrů po vrstevnici, ujíždí drobná suť pod nohama a bez trekových holí je místy skoro nemožné udělat jediný krok. Naštěstí se to tentokrát obešlo bez zranění.

Středa

Naturpark Drei Zinnen, Croda Rossa di Sesto. Jedeme do Bad Moos, lanovkou na Rif. Rudi hutte, 1950 m n. m., a pak s pár přáteli dál po hřebeni Croda Rossa, abychom měli výhled na obě strany. Pokračujeme po stezce Gamsteig ve stínu modřínů a borovic až k ruině kulometného postu z 1. světové války. Na východě vidíme Punta tre scarperi, 3150 m n. m. Večer se v knihovně Velehradu podíváme na výborný dokumentární film vzniklý na základě deníků a dopisů dvou českých vojáků sloužících zde za světové války. Pak si ještě povídáme v jídelně s Olgou, Zezulkovými a Stojaspalovými.

Čtvrtek

Jedeme znovu k Lago Misurina, naše skupina pak jede regionálním bussem nahoru k Rifugio Auronzo, 2300 m n. m., a kolem Tre Cime. Druhá skupina výstup na Monte Piana na válečný památník.

Na stanici regionálního busu čeká už fronta turistů, jsme rádi, že se celá naše skupina dostane do druhého autobusu. Jedou v něm s námi i čtyři františkáni s dlouhými bílými vousy. Když už příliš dlouho popojíždíme v koloně aut a vypadá to, že tímto tempem pojedeme ty tři kilometry celé dopoledne, protlačí se jeden z františkánů k řidiči a něco mu řekne. Ještě než se vrátí na místo, řidič vykřikne: „Vado! Jedu!“ a celou dlouhou kolonu, která se (jak se ukáže) vytvořila před mýtem, předjede. Takže za pár minut jsme nahoře u rifugio Auronzo, na východisku okružní trasy kolem Tre Cime. Vyrážíme ve směru hodinových ručiček, výhledy jsou tak úchvatné, že mi ani nevadí, že na stezce je tolik turistů, až na výjimky Italů. Překvapuje mne, že i přes to, kolik nás tu jde, se všichni zdraví: „Bon giorno! Salve!“ Col Forcellina, chata s občerstvením u jezírka, nádherné pohledy na skalní věže Tre Cime, jejichž vrcholy jsou po ránu ještě v mracích. Kolem další chaty rifugio Locatelli, přes sedlo Forcella Lavaredo (2440 m n. m.) a kolem rifugio Lavaredo se vracíme zpět k autobusové zastávce.

Večer se účastníme mše v kostele v S. Martinu, a po mši varhanního koncertu. Na hřbitůvku za kostelem mne překvapuje, že tu nejsou staré náhrobky; ty nejstarší jsou z 50. let. Kříže od uměleckého kováře se spoustou girland. Na

náměstíčku moderní socha sv. Martina. V mnišské kápi, v jedné ruce kříž, v druhé meč. Hodně zvláštní výraz.

Pátek

Volný den. Jdeme se s Alenkou projít do sousední vsi S. Maddalena, je to poslední obec před hranicemi, končí tu údolí Val di Casies i silnice. Stezka vede nahoru ke kraji lesa, kamennou lávkou přes potok, kolem potoka z obou stran vysoký a mohutný kamenný val, asi chrání vesnici a pastviny před jarními přívaly. Stezka vede většinou okrajem lesa nad pastvinami po vrstevnici. Pečlivě vystavené suché zídky kolem cesty, starobylé vysoké dřevěné konstrukce s rošty na sušení – jen nevíme čeho. U stezky občas narazíme na pomalované kameny, dřevěné plastiky, reliéfy s modlitbami a další artefakty, vše asi z nedávné doby. Míjíme rodinné farmy s hodně starými velikými chlévy. Ve výběhu před vraty do chléva se kráva s viditelným potěšením nechává drbat velkým otáčejícím se válcovitým kartáčem. Poprvé v životě

vidím drbátko pro krávy. V Maddaleně se rychle přežene bouřka, sedneme si na chvíli do kostela, do sv. Martina se vracíme stezkou vedoucí po protějším svahu údolí, kde nás znovu zastihne bouřka. Večer na terase si vychutnáme vynikající červené víno Nero di Puglia doprovazené ochutnávkou výborných místních sýrů. Nejvíce nám všem chutná sýr sextenský.

Sobota

Balení. Společná fotografie před domem, loučení, odjezd domů. Krátká návštěva obchodu se sýry. A dlouhá cesta údolími řek i tunely mezi krásnými horami. Vysoké Taury...

Díky Bohu za krásné dny, které jsme mohli prožít trochu blíž nebi, v tichu na hřebenech hor, díky za možnost začít každý den modlitbou při mši, díky za Olgu a další lidi, kteří pro nás celou farní dovolenou obětavě připravovali, díky za všechny hovory s přáteli i za bezpečný návrat domů! *igh*

P O Z V Á N Í na říjen

V týdně od 3. října se začnou scházet **kroužky náboženství** pro děti a **maminky s dětmi**. Podrobný rozpis najdete na farním webu.

V **neděli 9. října** se bude konat **Manželský koláč** na podporu manželského setkání ve Štěkní a dalších akcí pro rodiny z naší farnosti. Jedná se o nabídku dobrot a kávy po obou nedělních mších svatých za jakýkoliv finanční

příspěvek. Pokud byste rádi podpořili činnost pro manžele a rodiny během tohoto pastoračního roku a nebudete v tento den zrovna přítomni, můžete jakoukoliv finanční částku předat o. Arturovi nebo Vláďovi a Janě Jeňišťovým, případně poukázat na účet č.: 670100-2208786136/6210 (do zprávy uveďte dar). Předem děkujeme za Vaši podporu i modlitbu.

V neděli 9. a 16. října po obou nedělních mších svatých proběhne **tradiční charitativní bazárek** podzimního a zimního dětského a mládežnického oblečení, knih, hraček, sportovního vybavení a podobně. Věci do bazárku přinášejte prosím do kostela sv. Václava v předstihu a nechávejte je pod křížem vlevo u zpovědnic. Děkujeme.

V pátek 14. října v 19 hodin se v sále u sv. Václava sejde **dámský klub**. Program večera nebude nijak striktní, spíš půjde o to se po delší době zase vidět, seznámit se, poznat další dámy od „Václava“, a také si užít společný čas. Tématem večera bude „Má báseň“. Myšleno je to tak, že je možné přinést ochutnávku z vlastní tvorby, pokud se chcete podělit, nebo přinést báseň jiného autora, která Vás nějak ovlivňuje, anebo prostě jen přijít a nechat se překvapit tím, s čím přijdou druhí.

V noci z pátku 14. října na sobotu 15. října se bude konat **noční pěší poutí na Svatou Horu**. Jde se za každého počasí, délka trasy je cca 55 km, většinou po lesních cestách. Sraz bude na Smíchovském nádraží u odjezdu autobusu č. 129 v 18:40 do zastávky Baně, kde se lze také připojit v 19:00.

Kdo jde rychle (jen s nezbytným minimem zastávek), stihne obvykle ranní mši na Sv. Hoře v 9:00. Kdo dojde později, spokojí se s modlitbou a oběťmi přinesenými během dlouhého pochodu. Pro znavené poutníky je možno se cestou odpojit na vlak či autobus a dokončit cestu veřejnou dopravou.

Proč putovat právě v noci? Tradice této pouti sahá do padesátých let,

kdy skupina pražských vysokoškoláků přesunula své pravidelné putování na začátku vysokoškolského roku do nočních hodin, aby nebudili pozornost bezpečnostních složek a jejich důvěrníků. Vycházeli z Jílového u Prahy, kam byl přeložen jejich bývalý vysokoškolský kaplan. Poslední žijící člen této skupiny předal tuto tradici v 90. letech nové generaci studentů. Dnes se pouti účastní lidé od 14 do 50+ let.

Organizuje: Vojtěch Tutr, 777 526 649, vojtech.tutr@seznam.cz.

Manželské setkání ve Štěkni se uskuteční **od 26. do 30. října**. Letošní téma zní: „Co to vlastně znamená mít druhého rád“. Přihlásit se můžete u Vládi Jeništy (vladimir.jenista@farnostvrsovice.cz, 777 565 119) nejpozději do 23.10. Jedná se o 3-4denní setkání, která se konají na podzim, zpravidla v říjnu, již od roku 2008 a jsou určena pro páry a rodiny s dětmi. O děti se stará mládež naší farnosti. Každé setkání má určité téma. Stává se, že zájem projeví i rodiny s dětmi, které mohou jet, pouze pokud budou finančně podpořeni ostatními. Proto také pořádáme tzv. Manželský koláč, viz výše.

V neděli 30. října srdečně zveme na faru na loutkové představení **O Honzíkovi a líném pantátovi**.

Farní pimprlové divadlo – též zvané nadnárodní, hraje každou poslední neděli v měsíci na faře vršovické od 16:30!

30. 10. O Honzíkovi a líném pantátovi
27. 11. Čert a Káča

29. 1. 2023 Princ Bajaja

26. 2. Sůl nad zlato

26. 3. O unesené princezně

30. 4. Perníková chaloupka

28. 5. Pohádka na přání

Pro radost a potěchu hrají: Hanka

- nebojácná vzácná heroina, Jiřa - dé-

monická tragédka, Luděk - oslnivý bonviván i nebezpečný vodič draků, Franta - hráč na nástroje drnkací, cinkací a tenoro-basový pěč, Dana - životem zkoušená principálka

PŘEHLED *aktivit vršovické farnosti*

Pokud byste se chtěli zapojit do některé z aktivit, kontaktujte prosím farní kancelář (kancelar@farnostvrsovice.cz, tel.: 725 561 709).

Ministrování

- neděle a slavnosti, sraz 15 minut před bohoslužbou
- pro dospělé a děti od 5 let

Služba kostelníka

- hledá se pomocník na příležitostný záskok

Pěvecký sbor

- zkoušky každý týden ve středu večer v kostele sv. Václava
- zpěv při nedělní bohoslužbě v 8:30, příležitostné koncerty, Noc kostelů
- hledáme zpěváky

Schola

- zpěv 2x až 3x měsíčně při nedělní bohoslužbě v 10:30, vánoční koncert, Noc kostelů
- zkoušky před nedělní bohoslužbou, kdy Schola hraje v kostele sv. Václava
- hledáme zpěváky

Kapela Missa

- zpěv 1x měsíčně při nedělní bohoslužbě v 10:30, koncerty

- zkoušky ve čtvrtek od 19:30 v sále kostela sv. Václava

- hledáme zpěváky

Zpěv dětí při bohoslužbě (nabídka nové aktivity)

- nácvik a zpěv jednoduchých písniček při nedělení bohoslužbě v 10:30 hod
- hledá se pomocník

Náboženství pro děti

- náboženství pro několik skupin dětí podle věku, dle rozpisu

Časopis Vinice

- příprava časopisu Vinice, korektury, sazba, tisk a kompletace
- hledá se redakční rada, pomocníci pro ostatní činnosti

Farní charita

- administrativa, peněžní sbírky a podpora potřebných, pomoc v domácnosti starým a hendikepovaným lidem, bohoslužby v Zámečku, organizace Dne seniorů a nemocných, výletu pro seniory, Tříkrálové sbírky, spolupráce se sociálním odborem Prahy 10
- schůzky první pondělí v měsíci večer na faře
- nutně potřebuje čerstvé pomocníky!

Přímluvná modlitba

- modlitba za potřeby druhých, např. z Noci kostelů
- cca 1x měsíčně, den v týdnu bude dle dohody
- hledá se několik osob k vytvoření malé skupinky

Farní společenství, která se setkávají pravidelně – připojte se!**Modlitební společenství**

- modlitby chval, přímluvné modlitby, práce s Písmem svatým, sdílení
- každý týden v pondělí večer v sakristii u sv. Václava, příp. on-line

Kroužek angličtiny

- konverzace, biblická, všeobecná a volná témata dle domluvy
- každý týden v pondělí večer na faře

Setkávání maminek s dětmi

- program pro děti, písničky, sdílení
- každý týden ve středu od 10:00 na faře

Setkávání nad Bibli

- čtení, debatování, hledání, objevování
- každý týden ve středu od 19:00 na faře

Setkávání seniorů

- v současné době se neschází, hledá se organizátor/organizátoři

Modlitba matek

- setkání mají pevný řád, dané modlitby, chvály, prosby nejen za vlastní děti
- liché čtvrtky večer na faře, příp. on-line

Mariina legie

- setkání mají pevný řád, sdílení, šíření víry ve světě
- každý týden v úterý od 19:00 na faře

Loutkové divadlo

- představení pro děti poslední neděli v měsíci od 16:30 na faře

Pánský klub

- sdílení, sportovní aktivity v sále, přednášky, účastníci se zapojují do tvorby programu

Dámský klub

- setkávání, sdílení, tematické večery

POŘAD BOHOSLUŽEB a další základní informace

neděle	8.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
neděle	10.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha; rodiny s dětmi)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svatost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, pátek, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Kontakty

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Čísla účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Informační servis farnosti

(nedělní ohlášky, farní web a facebook, sekce „Pozvání“ ve farním časopise) obstarává Anna Duchková
email: kancelar@farnostvrsovice.cz
telefon: 725 561 709.

Farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

tel: 607 084 855

farar@farnostvrsovice.cz

Výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

email: pavel-krizek@volny.cz

Farní kancelář pro veřejnost

fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

email: kancelar@farnostvrsovice.cz

Dary a finanční záležitosti – Ivona

Nováková

email: yvonanovakova@email.cz

Matriky – Jana Biskupová

email: kancelar@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 6. 11., příspěvky dodávejte nejpozději do čtvrtka 27. 10. Kontakt: svatovinice@centrum.cz, tel: 732 736 728. Provizorní šéfredaktor: Míla Müller ml. (MiM). Příspěvatelé: Lída Hobzová (LH), Hana Kučerová Rechnerová (Hanka), Petr Svoboda, Štefan Švec (ššš). Jana Gottwaldová, Anna Duchková. Korektura: Alena Lišay Králíková. Sazba: Marcel Kukuczka.